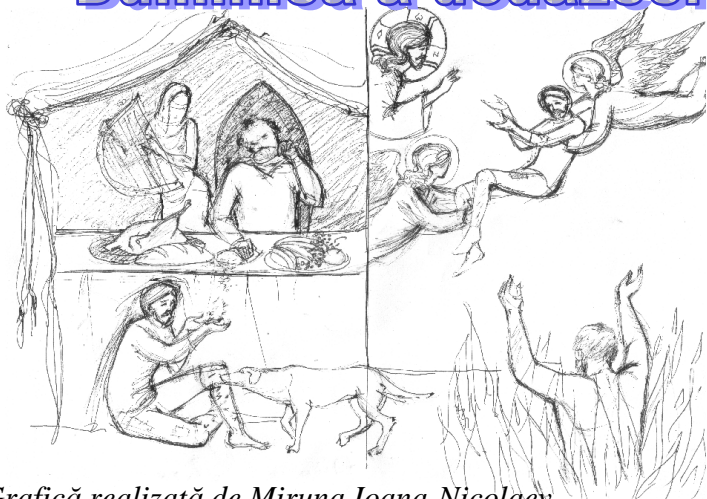

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și doua după Rusalii

Grafică realizată de Miruna Ioana-Nicolaev

Evangelia duminicii

Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr (Luca XVI, 19-31)

19. Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit.

20. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube,

21. Poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lungeau bubele lui.

22. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat.

23. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui.

24. Și el, strigând, a zis: Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie.

25. Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr, asemenea, pe cele rele; iar acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești.

26. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi.

27. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu,

28. Căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.

29. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.

31. Și a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți.

Din tâlcuirea Evangheliei

- **Mitropolitul Varlaam –**

Cu această pildă arată Domnul două cete de oameni: bogații cei nemilostivi și săracii cei răbdători. Că precum pier bogații pentru nemilostenie și se duc în matca focului, tot așa cei săraci se izbăvesc pentru răbdare și la Împărăția de sus sunt purtați de îngeri. Și cum așa în zadar nu pier bogații, ci numai cei nemilostivi, așa în zadar nici săracii nu se izbăvesc, ce numai cei răbdători și mulțumitori, care cu mulțumire rabdă sărăcia și se feresc de toate faptele cele rele. Iar aceia ce fac răutăți și păcate, măcar de-ar fi și săraci, în matca focului de veci se vor duce, iar și bogații care vor face bine vor fi duși în sânul lui Avraam de se vor veseli. Pentru aceea, Domnul Hristos arată și răul și binele: răul pe bogatul cel nemilostiv, binele pe săracul cel răbdătoriu. Acestora amândurora arată Domnul și sfârșitul, și locul: celui sărac și mulțumitoriu lăcașul cel de sus, de îngeri încununat, iar celui bogat și nemilostiv, mormântul și locul de chin, aături de draci urăți.

Cum spune Sfânta Evanghelie: „se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit.”. Bogatului nu-i zise pe nume, că nu fu destoinic să-i pomenească Dumnezeu numele, cum au zis și cu proorocul: „Nu voiui pomeni numele lor înaintea mea”. Iară săracului îi zise pe nume ca unui drept, că numele acelora sunt scrise în cărțile vieții. În vremea când era Hristos cu trupul pe pământ, pare-se a fi fost în Ierusalim un om anume Lazăr, foarte sărac, înaintea porții unui om bogat și nemilostiv. Și de acolo au luat Domnul Hristos pilda aceasta, pentru bogații cei nemilostivi ce petrec în hrană și în băutură și în tot binele, fără a cerceta pe cei săraci și greutatea lor. Ca și bogatul acesta: singur se îmbrăca cu urșenice (lux) și cu dulceață mare se veselea în toate zilele, mâncările îi prisosea, băuturile cu surle și cu tobe îndulciia, cu jocurile și cu danțurile se veselea, cântecele și dezmierdăciunile lumești îl desfăta. Iară săracul Lazăr, în sărăcie grea, înaintea porții aceluia în gunoiu zăcând, gol, flămând și însetat, de soare ars, noaptea de ger degerat, de toți părăsit numai de câini încungiurat și acesta toate cu blândețe răbda și mulțumea lui Dumnezeu.

(continuare în pag. 3)

Iubirea față de oameni aduce mântuirea

Lucrarea iubirii de oameni a lui Dumnezeu arătată în chip desăvârșit prin Întruparea și Jertfa Mântuitorului Hristos pe Cruce este nemărginită. De asemenea, lucrarea omului credincios, chemat să fie asemenea lui Dumnezeu, așadar să dobândească aceleași însușiri desăvârșite, trebuie să fie o lucrare jertfelnică nemărginită, izvorâtă din iubirea față de Dumnezeu și de oameni. „Dumnezeu a creat lumea - spune Paul Evdokimov -, pentru ca aici El să devină Om și pentru ca omul să devină Dumnezeu prin har”.

Iubirea noastră se prezintă ca răspuns la iubirea lui Dumnezeu și ca datorie față de semenul nostru a cărui persoană poartă de la creare chipul lui Dumnezeu ca dat ontologic. Așadar, iubirea noastră se exprimă creștinește întâi ca *milă*, presupunând simțăminte de compătimire pentru nefericirea aproapelui nostru, însoțite de străduința de a-l ridica la o stare superioară, iar în al doilea rând, o concepem ca *filantropie*. Sensurile etimologice ale cuvântului filantropie (*fileo* = a iubi; *filo* = iubitor; *antropos* = om) reflectă bogăția conținutului lui: sentiment și umanitate – bunătate, bunăvoință, mărinimie, clemență, caritate, binefacere în folosul celor neajutorați, generozitate, dăruire, sacrificiu.

Filantropia este un mod de viață pentru aceia care se dăruiesc ameliorării condiției umane, pentru creatorii de valori materiale și spirituale. Filantropia este conștiința comunității care se fundamentează pe lucrarea de protecție și asistență socială, care-și organizează instituțiile având în vedere și pe cei defavorizați din punct de vedere material și social. Filantropia reprezintă condiția fundamentală a supraviețuirii în plan fizic și spiritual, este condiția progresului și prosperității

Filantrop este cel care dăruie și se dăruiește prin munca lui. Poate că nu vom reuși din primul moment să fim asemenea Tatălui Ceresc Care Se dăruiește în egală măsură și celui sărac și celui bogat, dar suntem chemați a începe să exersăm dăruirea. Putem începe prin a dăruia celor ce au nevoie din ceea ce nouă ne prisosește: bani, mâncare, haine. Sigur, asemenea daruri trebuie însoțite de o iubire dezinteresată, fără a aștepta vreun semn de recunoștință. De asemenea, o vorbă bună spusă cuiva aflat în necaz și grele încercări, un gest de tandrețe, încurajarea celui deznădăjduit, înălțarea celui căzut sau marginalizat constituie tot atâtea moduri de a dăruia semenilor noștri care au nevoie de ajutor.

Iar modelul desăvârșit al înălțării ființei umane ni-l oferă Însuși Mântuitorul Hristos, Care nu

este un simplu învățător de lege care ne-a descoperit valoarea iubirii apropielului, ci El însuși se face început prin jertfa dragostei. Pentru că, din dragoste S-a întrupat, cu dragoste a slujit și în final, din dragoste S-a „răstignit pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire”. Slujirea este arătată de Mântuitorul în modul cel mai concret prin spălarea picioarelor ucenicilor Săi: „*Înțelegeți ce v-am făcut Eu ? Voi Mă numiți pe Mine: Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele și voi sunteți datori ca să spălați picioarele unii altora*” (Matei 13, 12-14).

Nu este de mirare, observa un teolog, faptul că Hristos a stat la masă cu vameșii și desfrâdatele, dar este uluitor că vameșii și desfrâdatele au vrut să stea la masă cu Iisus. Prin aceasta este evidențiată puterea desăvârșită a Mântuitorului de a înălța ființa umană. Pentru că, de cele mai multe ori, reacția celui inferior este de a-l respinge pe cel superior sau chiar de a-l urî.

De ce sunt disprețuiți bogații? Pentru că Îl uită pe Dumnezeu, devenind tot mai convinși că se pot descurca și singuri, pentru că sunt aroganți, pentru că nu-i ajută pe cei săraci, ci numai îi privesc în treacăt, cu dispreț. Dar oare cei săraci mai pot fi superiori, asemenea lui Lazăr, când sufletul lor se umple de ură, de invidie? Nu atât sărăcia îi degradează, cât mai ales mulțimea patimilor și slăbiciunilor care generează în bună parte această sărăcie. Așa se face că sărăcia nu îi despătimește, ci dimpotrivă, paradoxal, cei săraci ajung să fie mai legați de puținul pe care-l au decât cei bogați de mulțimea bogăției lor.

Vasilica Onofrei

Iubește și ajută

Veniți săraci, veniți bogați
Să cereți vieții voastre și iertare
Și nu uitați să învățați:
Bogat e cel ce dă, nu cel ce are !

* * *

Bogăție – nebunie

După averi alergii nebun,
Agonisind moșii, palate
Și aur mult, dar, la ce bun ?!
...Când pleci, le uiți pe toate...

Vasile Mihuleac

Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr

„*Adu-ți aminte – spune Avraam bogatului – că ai primit cele bune ale tale în viața ta (...), iar acum, aici (...) tu te chinuiești*”.

Orb după avere și desfătări bogatul „uită” că la poarta sa este un sărac, bolnav care așteaptă milă și îndurare de la el. Dragostea pentru ce-i mai scump lui, banul și aurul sau îmbuibarea și luxul, îl determină să nu mai vadă pe cei din jurul său în necazuri, aflați în durere și lipsuri, și să devină din ce în ce mai egoist și strângător, fără de milostenie.

Chinuindu-se cumplit în focurile iadului, îl roagă pe Avraam să-i fie milă de el și de frații săi, trimițându-l pe Lazăr să le vestească de chinurile pe care le îndura, pentru a nu ajunge și ei în acel loc. Dar acesta îi spune că datori sunt a-i asculta pe Moise și pe prooroci, iar dacă nu vor asculta nu vor putea „*crede nici dacă ar învia cineva dintre morți*”.

Aflat în Rai, săracul Lazăr se bucură de lumina cea caldă și de dragostea lui Dumnezeu în pace și cucernicie, precum indică și numele de Lazăr, care s-ar traduce prin: „*Ajutorul meu este Dumnezeu*”.

Dimpotrivă, în conștiința bogatului din iad se află osânda păcatelor, frică, furtună și groază în care mintea ca într-o sală de judecată se suie pe scaunul cel împărătesc al conștiinței, șade acolo ca un judecător, cheamă gândurile ca pe niște călai spre a pedepsi sufletul pentru păcatele sale și detună cu glas înfricoșat: „*orice bogăție e un furt*”.

Parabola pe care Mântuitorul Iisus Hristos a rostit-o către Apostoli voia să sugereze că săracul era un om cumsecade, credincios, unul care-și punea nădejdea în ajutorul lui Dumnezeu, pe când bogatul era egoist, lipsit de inimă și fără frică de Dumnezeu. După cum spune și Nechifor Theotokes „*numele oamenilor răi sunt nevrednici de pomenire*”.

Mila asociată cu bunătatea și cu iubirea constituie cea mai frumoasă podoabă a creștinului. Mila arătată prin fapte sfințește pe om, arătându-l următor al Mântuitorului, care zice mereu: „*Fiți milostivi precum Tatăl vostru milostiv este*” (Matei 5,7). Suntem chemați a săvârși fapte de milostenie pentru că mila de aici este o clipă, cea de dincolo este veșnică.

Iar când faci o milostenie „*să asude milostenia în mâna ta, înainte de a-l alege pe acela căruia să i-o dai*” (Didahiile celor 12 Apostoli), deoarece, „*cine pe sărac ajută, pe Dumnezeu împrumută*”.

Din tâlcuirea Evangheliei - Mitropolitul Varlaam al Moldovei -

(urmărire din pag. 1)

Căruia dintre acești doi voim a ne asemăna: bogatului sau săracului ? Știu că mai mulți vor vrea celui bogat și vor zice că mai bine este a fi bogat și îmbrăcat cu veșmente scumpe și frumoase, a mânca bine, a bea bine, a se veseli cu cântece și în casă frumoasă și a să dezmierda întru dulceleșile lunei, decât a zăcea în gunoiu gol și flămând. Dară socotiți sfârșitul amândurora. Săracul după atâta scărbe din gunoiu fu dus de îngeri în ceriu, acolo cu sfinții în veci să se veselească; iară bogatul după atâta bine fu dus de draci în matca focului.

Cât stă de departe ceriul de pământ și întunerecul de lumină, așa stau de departe dreptii de păcătoși. Și încă mai presus. Că dreptii sunt peste ceriu în mâna lui Dumnezeu, iar păcătoșii sunt dedesubtul pământului în iad. Pentru aceea mare prăpastie este între drepti și între păcătoși, și mare prăpastie este celora ce sunt de-a dreapta lui Dumnezeu și celora ce sunt de-a stânga. Că nimeni nu a ieșit din împărăția lui Dumnezeu de sus să margă în iad jos, nice din iad să margă întru împărăția ceriului. Că și bogatul cu rugămintele ceru aceasta și nu dobândi, ci numai ce-i răspunse patriarhul Avraam de-i zise: „*Fiule, nu poate nime să iasă de acolo din munci și să vie aici la Împărăția cerului, că mare și netrecută prăpastie s-au întărit între noi și între voi*”. Dacă văzu că nu poate dobândi de sine de ce se ruga de cei vii, începu a grăi și a să ruga de zică să trimită pe Lazăr în casa părinților săi, să mărturisească la cei cinci frați ce-i are să nu vie și ei înr-acel loc de muncă. Dar îi răspunse Avraam: „*Au pe Moise și pe alți prooroci; deci să asculte dânșii*”. El răspunse: „*Nu așa, părinte Avraame, ci, de-ar învia cineva din morți să se ducă la dânșii, s-ar pocăi*”. Și iară zise lui: „*Nu îngrijești tu atâta de cei vii, cât se îngrijește Dumnezeu carele i-au făcut*”. Mii de mii de învățători le-a lăsat: proorocii, apostolii, arhierii, învățătorii lumii. Cine va asculta de dânșii, acela nu va veni într-acel loc de muncă unde te muncești tu. Că ție visuri și povești deșarte s-au părut scripturile și n-ai crezut; pentru aceea ai căzut prin ce n-ai știut.

Deci cine nu va asculta de dânșii, măcar și din morți de-ar învia cineva, încă n-are crede. Ca și atunci iudeii, că văzură morții înviind, ce folos le fu! Văzură înviat pe Lazăr de patru zile mort și să ridicară să-l ucidă. Văzură pe Domnul Hristos înviind din morți și învierea Lui nu crezură. Că așa este necredința: nu crede nimănui, nici scripturilor, nici chiar Celui ce învie și din morți.

Cronică parohială

Marti, 5.10.2005, într-o atmosferă emoționantă, un sobor de preoți condus de P.C.Pr. Vicar Varlaam Merticaru a omagiat în mod deosebit la parohia noastră printr-o rugăciune de mulțumire și o agapă creștină pe venerabilul părinte Nicolae Grebenea, care a împlinit vârsta de 100 de ani. Cu acest prilej i-a fost înmănată distincția de vrednicie și diploma de onoare „Ștefan cel Mare și Sfânt”, acordată de Înalt Prea Sfințitul Părinte Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Originar din Rășinari Sibiuului, după absolvirea Școlii Normale din Sibiu și după o scurtă carieră didactică în Moldova, ca învățător în fostul județ Roman, tânărul Nicolae Grebenea a urmat cursurile Academiei Teologice „Andrei Șaguna”, devenind profesor de Religie în orașul Lupeni. Activitatea sa pastorală se leagă de localitatea Biczul Ardelean, unde în scurt timp a început construirea unei biserici. Caracterul său impetuos și entuziasmul tineresc, grefate pe implicarea sa în unele acțiuni legionare, aveau să-l arunce pentru aproape un sfert de secol în iadul închisorilor comuniste: „Este foarte greu să suporti temnița auzind urletele unora ce sunt bătuți. Aștepti cu groază să-ți vină rândul și ție. Stai singur și începi rugăciunile: Doamne apără-mă și apără-i pe toți !” – își amintește părintele.

Eliberat în 1964 se dedică în totalitate lucrării preoțești. A reușit, după căderea comunismului, la vârsta de peste 90 de ani, să publice volumul *Amintiri din întuneric* în care prezintă cumplitele suferințe ale deținuților politici din anii '50-'60, iar la centenarul pe care-l sărbătorește face dovada unei memorii admirabile.

Părintele Nicolae Grebenea a slujit de mai multe ori și la parohia noastră, atât la Sfânta Liturghie, dar mai ales la slujbele Sfântului Maslu, vinerea, în perioada 2000 – 2003.

În cadrul manifestării omagiale care a avut loc la biserică și la căsuța filantropică a parohiei, au rostit emoționante cuvinte evocatoare P.C.Pr. Vicar

Varlaam Merticaru, Prof. Univ. Dr. Emilian Bold și Prof. Univ. Dr. Gheorghe Maftעי. Adresăm și noi părintelui Nicolae Grebenea urarea ce i-a fost scrisă pe tradiționalul tort: „Sănătate și mântuire, părinte drag !”

Joi, 27 octombrie 2005, parohia noastră a organizat cu sprijinul familiei Sănătescu Lucreția și Spicu și a familiei Mihalache Anca Cristina și Vasile, un botez filantropic pentru 18 copii de rromi din zona Păcurari, având vârstele cuprinse între 30 de ani și doi ani. Momentul se înscrie în acțiunile pe care parohia noastră le desfășoară între rromii din cartier pentru integrarea lor socială și pentru îmbunătățirea condiției morale a acestora.

Fiecare dintre noii botezați a primit și un nume creștin și, odată cu aceasta, și un sfânt protector din calendarul nostru creștin ortodox. Slujba Botezului a fost urmată de împărțirea de daruri din partea nașilor pentru cei botezați.

Mulțumim celor care ne-au sprijinit în organizarea acestei acțiuni și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească fapta creștinească.

Sâmbătă, 5 noiembrie, este zi de pomenire:

Moșii de toamnă

Se va oficia în Biserică Sfânta Liturghie și se vor săvârși cuvenitele pomeniri pentru cei răposați.

(informații importante despre pomenirile pentru cei adormiți cât și despre slujba înmormântării puteți revedea în Rubrica Datoria față de cei răposați, publicată pe parcursul numerelor 106 - 113)

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Preot II Viorel Mihalache
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.